

ligt at give, og som man antog, at spørgsmålet sigtede på.

4.3 Afgrænsning ved besvarelsen af folketingssspørgsmål

I den offentlige debat har det været kritiseret, at det, som der fra Justitsministeriets side blev svaret på, var mere begrænset end det, som der blev spurgt om. Spørgsmålet var generelt, om »medarbejdere ved PET har været i direkte kontakt med Dan Lynges«, mens besvarelsen blev afgrænset til, om der havde været en sådan kontakt i forbindelse med bekæmpelse af rockerkriminalitet, jf. herved pkt. 2 ovenfor.

Det kan hertil bemærkes, at det er helt sædvanligt, at spørgsmål fra Folketinget er formuleret i brede og generelle vendinger, selv om de – som det meget ofte er tilfældet – stilles på baggrund af en konkret sag, der har været omtalt i medierne (jf. beretningsudkastet, side 15 og 27).

På den baggrund er det også helt sædvanligt og almindeligt anerkendt i parlamentarisk praksis, at besvarelser af folketingssspørgsmål kan være mere afgrænsede end det spørgsmål, der besvares. Så længe dette er sagligt begrundet i de foreliggende omstændigheder og i øvrigt markeres med fornøden klarhed – således at der ikke gives indtryk af, at der svares på mere, end tilfældet er – kan der i sagens natur ikke være noget kritisabelt i en sådan fremgangsmåde.

Finder spørgeren alligevel, at afgrænsningen af besvarelsen ikke stemmer med, hvad der ønskes oplyst, står det selvsagt spørgeren frit for at rette et supplerende eller uddybende spørgsmål til den pågældende minister.

Med hensyn til den konkrete sag bemærkes, at det efter min vurdering var sagligt begrundet at afgrænse besvarelsen af spørgsmål nr. S 2267 til at vedrøre rockerområdet (jf. nærmere pkt. 4.4 nedenfor), og at denne afgrænsning efter min opfattelse var markeret med fornøden klarhed i besvarelsen (jf. nærmere pkt. 4.5 nedenfor).

4.4 Den konkrete afgrænsning af svaret på spørgsmål nr. S 2267

4.4.1 Baggrunden for, at besvarelsen af spørgsmål nr. S 2267 blev afgrænset til at vedrøre rockerområdet, var enkel:

Spørgsmålet blev stillet den 24. maj 2002, dvs. kun fire dage efter, at medierne første gang (den 20. maj 2002) omtalte »Dan Lyngesagen«.

Kommissionen konstaterer i beretningsudkastet (side 6-7) på grundlag af foretagne undersøgelser, at den mediemæssige omtale af sagen mellem den 20. og 24. maj udelukkende drejede sig om forhold inden for rockerområdet.

Kommissionen anfører yderligere (side 7), at medieomtalen af Dan Lyngesagen i perioden fra den 20. maj 2002 til den 11. juni 2002 (hvor spørgsmål nr. S 2267 blev besvaret) kun i ét tilfælde vedrørte andre problemstillinger end rockerområdet. Det drejer sig om et Ritzau-telegram af 26. maj 2002 om Dan Lynges påståede involvering i tilvejebringelsen af et møde mellem en tidligere lettisk minister og fhv. udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen.

Dette telegram var som anført fra den 26. maj 2002. Det kunne derfor i sagens natur ikke ligge til grund for det spørgsmål Søren Søndergaard stillede den 24. maj 2002.

På denne baggrund forekommer det indlysende, at Justitsministeriet med rette kunne gå ud fra, at det, som Søren Søndergaard ønskede oplyst, var, om der havde været direkte kontakt mellem Politiets Efterretningstjeneste og Dan Lynges inden for rockerområdet, jf. herved også beretningsudkastet, side 15, 19, 27, 33, 35 og 39.

Denne præcisering af svaret måtte selvsagt markeres i besvarelsen med fornøden klarhed, jf. herved pkt. 4.3 ovenfor. Jeg har nedenfor i pkt. 4.5 nærmere begrundet, at dette efter min opfattelse også var tilfældet.

4.4.2 Som det fremgår af de afgivne forklaringer, var Justitsministeriet på tidspunktet for afgivelsen af svaret bekendt med, at der havde været en meget begrænset direkte kontakt mellem Politiets Efterretningstjeneste og Dan Lynges – ikke på rockerområdet, men på et helt andet område (nemlig det såkaldte non-proliferationsområde, jf. beretningsudkastet, side 9, 16 og 17). Der havde ikke på det nævnte tidspunkt været oplysninger fremme i medierne om denne eller andre former for kontakt mellem Dan Lynges og efterretningstjenesten (side 39-40).

I den forbindelse kan der være grund til mere generelt at notere, at spørgsmål om, hvorvidt en ministers oplysninger til Folketinget er urigtige eller vildledende, i sagens natur oftest opstår i tilfælde, hvor der samtidigt rejses kritik af forholdene i en »underliggende« sag – dvs. den sag, som den pågældende besvarelse afgives i tilknytning til – og hvor vedkommende minister